

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312206455
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8312206455.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobkyne: K.. M.E. U., W.. XX.X.XXXX, F. V. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Františkom Svatuškom, Námestie slobody 25, Humenné, proti žalovanej: Y.. L. F., W.. XX.X,XXXX, M. F. L. XXXX/X, Q., M. Č. F. R. XX, Q., zastúpenej advokátkou JUDr. Tatianou Andrejcovou, Laborecká 1896/58, Humenné, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 8.9.2014 č. k. 5C/84/2012-394, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania 99,33 eur k rukám zástupkyne žalovanej JUDr. Tatiany Andrejcovej, advokátky v Humennom, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 5C/84/2012-394 žalobu zamietol. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej trovy konania v sume 495,96 eur na adresu právnej zástupkyne žalovanej v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobou zo 16.5.2012 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej ochrany osobnosti, kde žiadala súd, aby zaviazal žalovanú k povinnosti zdržať sa tvrdení o žalobkyňi, že je nezodpovedná pracovníčka, ktorá opakovane porušovala pracovnú disciplínu. Súd má zaviazat žalovanú k povinnosti odvolať svoje tvrdenia o žalobkyňi, že je nezodpovedná pracovníčka, ktorá opakovane porušovala pracovnú disciplínu a je povinná sa žalobkyňi verejne ospravedlniť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej sa žalobkyňa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy 5.000,- eur a náhrady trov konania. K neoprávneným zásahom zo strany žalovanej malo dôjsť tým, že žalovaná o žalobkyňi rozširovala a rozširuje nepravdivé informácie o tom, že je to nezodpovedná pracovníčka, ktorá opakovane porušuje pracovnú disciplínu a že mala sa nedôstojne a neprípustne správať voči žiakom A. Š. L. Y. Š. U. U. Q.. Tieto informácie mala rozširovať aj medzi obyvateľmi I. U. Q., čím dochádza zo strany žalovanej k neoprávnenému zásahu do práv žalobkyne na jej česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Danie výpovede považuje žalobkyňa za poškodenie jej osoby, ktorým došlo k zníženiu jej vážnosti a cti na pracovisku a vo verejnom živote. Žalobkyňa považovala za zásah do svojich osobnostných práv celé konanie okolo výpovede, ako aj samotné konštatovanie porušenie pracovnej disciplíny, či upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny, v dôsledku čoho prišla o funkciu predsedníčky rady školy. Žalovaná pred členmi školskej rady verejne prehlásila, že výpoveď žalobkyne bola z dôvodu opakovaného porušenia pracovnej disciplíny a je potrebné zorganizovať doplňujúce voľby do školskej rady a zvoliť nového predsedu školskej rady. Tým ju žalovaná poškodila pred pedagogickými a nepedagogickými zamestnancami školy, rodičmi a poslancami Obecného zastupiteľstva. Keďže jej

bola daná výpoveď pre opakované porušenie pracovnej disciplíny, takéto doklady ju poškodili najmä pri hľadaní nového zamestnania, kde prijatie do zamestnania bolo sťažené. Došlo k jej poškodeniu ako poslankyne obecného zastupiteľstva a jej kandidatúry na funkciu starostky Obce v V.. Žalovaná ju mala poškodiť aj nesprávnym vypracovaním podkladov k daňovému priznaniu za rok 2011.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Podanie žaloby nie je jasné a nie je jasné, akým konaním, alebo výrokmi malo dôjsť k zásahu do osobnostných práv žalobkyne. Nie je jasné, či konaním žalovanej ako fyzickej osoby malo dôjsť k zásahom do osobnostných práv žalobkyne, alebo konaním žalovanej ako riaditeľky školy, na ktorej žalobkyňa pracovala pri výkone svojich pracovných povinností. Nikdy sa u žalobkyne z pozície riaditeľky základnej školy, na verejnosti, ani pred žiakmi o žalobkyne nevyjadrovala, ani v súkromí nepovedala, že nie je zodpovednou pracovníčkou a že zo strany žalobkyne došlo k opakovanému porušeniu pracovnej disciplíny. Takto sa nevyjadrovala ako fyzická osoba na verejnosti pred cudzími ľuďmi. Práve nespokojnosť s nevhodným správaním žalobkyne vyjadrili rodičia žiakov, ktorí sa so sťažnosťou obrátili na žalovanú ako riaditeľku školy už v apríli 2009. Okolnosti podania výpovedí boli predmetom jednania na okresnom súde o neplatnosť výpovede. Samú výpoveď nemožno považovať za zásah do osobnostných práv žalobkyne zo strany žalovanej. Upozornenia o porušení pracovnej disciplíny boli uložené komisiou, pričom jej konanie vyplývalo z pozície riaditeľky školy, ktorá je povinná hodnotiť zamestnancov a nemôže ich hodnotiť pozitívne, pokiaľ sa v práci zamestnanca vyskytnú nedostatky, na ktoré je povinná poukázať. Sťažnosti žalobkyne na štátnu školskú inšpekciu sa týkali riadiacej činnosti a kontrolnej činnosti riaditeľky školy a nesúviseli s právami žalobkyne. Keď žalobkyňa prišla o funkciu v rade školy, nie je to vinou žalovanej, ktorá ani nemá kompetenciu a dosah na fungovanie Rady školy. Ak sa žalobkyňa rozhodla nekandidovať v roku 2010, je to jej osobné právo. Nie je pravdou to, aby žalovaná zavinila výsledky volieb v roku 2009, že sa žalobkyňa nestala starostkou Obce V..

Súd bol oboznámený s priestupkovým spisom OO PZ V. Č.. T.. I.-T.-XXX/PP-V.-XXXX, ktoré sa týkalo oznámenia žalobkyne z 8.6.2009 na konanie majúce znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť žalovaná v Obci U. Q. v škole. Žalovaná mala žalobkyňu urážať uštipačnými poznámkami na pracovisku, podryvať jej autoritu, vystavovať ju posmechu pred kolegyňami a kolegami a ponižovať jej ľudskú dôstojnosť. Tým mala navodiť stav choroby a následným konaním spôsobiť zhoršenie zdravotného stavu žalobkyne.

Okresný súd opakovane vyzýval žalobkyňu, aby špecifikovala zásahy žalovanej do osobnostných práv žalobkyne, pre ktorú podala žalobu o ochranu osobnosti. Z podaní žalobkyne vyplývajú len všeobecné tvrdenia v súvislosti s konaním o neplatnosť výpovede. Na to žalobkyňa reagovala opäť všeobecnými tvrdeniami tom, že žalovaná o nej podávala negatívne informácie. Keď súd vyzval žalobkyňu, aby uviedla konkrétnych svedkov, ktorí by mali dosvedčiť a objasniť v konaní tvrdené skutočnosti žalobkyňou, tak žalobkyňa si nevedela spomenúť na konkrétne znenie informácii, ktoré by mala žalovaná rozširovať pred ľuďmi a ktoré by mali potvrdiť navrhovaní svedkovia F. L., Y. Š., U. Q., Y.C. T., či niektorí rodičia žiakov. Aj na pojednávaní 8.9.2014 žalobkyňa nekonkretizovala výroky žalovanej, ktoré mala povedať pred svedkami, pretože tieto konkrétne výroky nepozná.

Z doloženého priestupkového spisu OO PZ U. V. Č.. T.. I.-T.-XXX/PP-V.-XXXX trestné oznámenie pre nevhodné správanie žalovanej na porade konanej v auguste 2009 bolo odložené z dôvodu, že sa nejedná o priestupok proti občianskemu spoločenstvu, ale o pracovnoprávny vzťah medzi riaditeľkou a jej podriadenou. Ich riešenie nie je v kompetencii správnych orgánov.

Súd posudzoval návrh žalobkyne podľa § 11 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., že fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobkyňa svoj nárok na ochranu osobnosti vyvodzuje z konania o neplatnosť výpovede, v ktorej bola úspešná a kde návrhu žalobkyne bolo vyhovené. Žalobkyňa bola toho názoru, že z takéhoto konania o porušení pracovnej disciplíny a následnej výpovede bola žalobkyňa poškodená práve konaním žalobkyne. Zášahom do osobnostných práv žalobkyne malo dôjsť výrokmi žalovanej o tom, že žalobkyňa porušila pracovnú disciplínu, a to nielen v škole, ale aj v súkromí. Konkrétne výroky žalovanej, ktoré by poškodzovali žalobkyňu, neboli v priebehu konania uvedené. Boli len podávané všeobecné informácie o tom, že zo strany žalovanej došlo k negatívnym vyjadreniam na adresu žalobkyne, a to pred svedkami, ktorých navrhla vypočuť. Súd návrh na výsluch svedkov zamietol s poukazom na to, že dôkaznou povinnosťou žalobkyne, pokiaľ sa týka žaloby o ochranu osobnosti, je presné vymedzenie zásahu žalovanej do jej osobnostných práv. Ak sa žiada nielen ospravedlnenie, ale aj náhrada nemajetkovej ujmy, je potrebné presne vymedziť tieto zásahy a poškodenia, ktoré by mali byť v takej miere, že už nepostačí ospravedlnenie, ale je na mieste priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy. Nie je možné, podľa súdu, uplatňovať nároky na ochranu osobnosti, pokiaľ nie sú známe konkrétne výroky, ktoré mala urobiť žalovaná pred cudzími osobami na jej adresu. Žalovaná popierala tvrdenia žalovanej o negatívnych vyjadreniach na verejnosti na adresu žalobkyne a svedkov ani nepozná. Žalovaná konala ako riaditeľka ZŠ a keby aj nejaké výroky učinila na pracovisku, nemohlo dôjsť k zásahom do osobnostných práv žalobkyne, pretože žalovaná konala v rámci svojich pracovných povinností, kde je prípustný určitý stupeň kritiky, ak je pravdivá a svojou formou primeraná. Neoprávneným zásahom nie je ani upozornenie, podnety či sťažnosti, ktoré boli urobené primeraným spôsobom. Práve žalovaná v konaní doložila písomné dôkazy svedčiace o tom, že práve správanie sa žalobkyne voči nej je v rozpore so zákonom, dobrými mravmi poškodzuje ju. Tieto dôkazy súd síce oboznámil, ale nevyhodnocoval, keďže predmetom konania je ochrana osobnosti zo strany žalobkyne voči žalovanej a nie naopak. Navyiac tieto dôkazy nemajú priamu súvislosť s predmetom tohto konania. Na základe vykonaného dokazovania potom súd dospel k záveru, že žalobu je neopodstatnenú a v celom rozsahu ju zamietol. Žalobkyňa nepreukázala, aby žalovaná zasiahla do jej osobnostných práv.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešná žalovaná má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyni na trovách právneho zastúpenia 495,96 eur priznaných ako náhrada za zastúpenie advokátom podľa Vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 5 úkonov právnej pomoci.

Proti rozsudku okresného súdu dala odvolanie žalobkyňa. Podľa žalobkyne súd nesprávne posúdil podstatu žaloby. Súd pri odôvodnení rozsudku priamo vylúčil okolnosti, ktoré predchádzali sporom o neplatnosť výpovede, kde bola žalobkyňa úspešná a súd jej dal za pravdu. Tu súd výpoveď a dôvody výpovede vyhlásil za neplatnú. Žaloba o ochranu osobnosti spočíva na iných skutkových okolnostiach a zopakovaného konania v čase podania neplatnosti výpovede a po nej. Tieto okolnosti boli konkretizované v písomných vyjadreniach. Žalovaná dlhodobo vedome šíri nepravdivé záporné tvrdenia o žalobkyňi medzi zamestnancami školy, rodičmi žiakov aj pred nezainteresovanými osobami v obci U. Q. a mimo nej. Žalovaná cieľavedome vytvára na pracovisku také situácie, pri ktorých ukladá žalobkyňi nespĺniteľné úlohy, čím sa snaží navodiť dojem jej odbornej neschopnosti.

Podľa odvolateľky, súd vec nesprávne právne posúdil a nevykonal ani dostatočné skutkové zistenie. Keď súd nevykonal výsluch navrhovaných svedkov, došlo k porušeniu práv žalobkyne ako účastníčky konania na spravodlivý súdny proces. Nebol vykonaný výsluch svedkov ako zákonný procesný dôkaz, a tak bola vytvorená objektívna prekážka na naplnenie práva žalobkyne podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, kde nemohla sa domôcť svojho práva na nestrannom a nezávislom súde. U žalobkyne došlo k porušeniu zásady spravodlivého súdneho procesu podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalobkyňa navrhla vypočutie svedkov, ktorí mali objasniť charakter relevantných udalostí a ostatných podstatných súvislostí. Boli uvedené konkrétne dátumy inkriminovaných udalostí, ich opis a mená konkrétnych účastníkov. Odmietnutím vypočutia svedkov súdom prvého stupňa došlo k znevýhodneniu žalobkyne v pomere k druhej strane. Cieľené a zámenné konanie žalovanej a zverejnením informácie o žalobkyňi navodili zápornú negatívnu reakciu okolo žalobkyne, čo malo byť preukázané výsluchom navrhovaných svedkov.

Žalobkyňa poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu 1Cz 32/78, že na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, ak zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť tieto práva. Žalobkyňa sa o konaní žalovanej vždy dopyčovala nepriamo, aj keď

sa jej priamo dotýkali. Zásahy boli následkom konania žalovanej, pričom ľudia v okolí ju posudzovali na základe nepravdivých informácií ako osobu porušujúcu pracovnú disciplínu, konfliktnú osobu, osobu ohrozujúcu chod školy, či absentérku a podobne. Takéto zásahy žalovanej vyvolávali aj zhoršenie zdravotného stavu u žalobkyne a následnú práceneschopnosť spojenú s hospitalizáciou. K vadám konania patrí takisto nepresná selektívna informácia v odôvodnení rozsudku na strane 6, keď okresný súd nekorektne uviedol, že žalobkyňa nemôže uviesť mená svedkov, pretože nemá dôkaz. Opak je pravdou. Mená konkrétnych osôb sú uvedené v špecifikácii žaloby v zozname navrhnutých svedkov na vypočutie.

Keď súd zamietol návrh na vypočutie svedkov, tak nemohlo dôjsť k objektívnemu zisteniu skutkového stavu. Navrhnutí na vypočutie svedkovia by nevyhnutne ozrejmili všetky okolnosti a nedošlo by k zamietnutiu žaloby. Žalobkyňa samozrejme nemôže citovať všetky záporné výroky žalovanej na jej adresu v situácii, keď žalobkyňa nebola fyzicky prítomná, alebo preukázať dôsledky osočovania zo strany žalovanej môže, a to výsluchom navrhovaných svedkov.

V odôvodnení rozhodnutia chýba viacero podstatných záležitostí, ktoré boli predmetom súdneho sporu. Medzi ne možno zaradiť neôdôvodnú dlhodobú prezentáciu žalobkyne na úradoch ako absentérky, t. j. osoby, ktorá vedome porušuje pracovnú disciplínu. Žalobkyňa tak utrpela nielen morálnu ujmu, ale mala aj finančné straty za neospravedlnenie jej neprítomnosti v práci. Došlo k prerušeniu úhrady platieb za žalobkyňu pre Sociálnu poisťovňu a zdravotnú poisťovňu. V prípade platnosti udelenej absencie by tieto platby mala hrať žalobkyňa.

Zamietnutím žaloby došlo k zásahu do práv na spravodlivý súdny proces, kde bez doplnenia dokazovania nie je možné objektívne zistiť skutkový stav. Nie je možné rozsudok považovať za správny. Navrhuje zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná k podanému odvolaniu navrhla potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a priznať náhradu trov odvolacieho konania 99,33 eur. Žalobkyňa v priebehu celého konania iba všeobecne a nepravdivo tvrdila, že z jej strany došlo k zásahom do osobnostných práv žalobkyne. Aj žaloba je odôvodnená ako dôsledok konania o neplatnosť výpovede, s ktorou bola úspešná. Aj údaje o zverejňovaní informácií o žalobkyňi boli len vo všeobecnej rovine, žiadnym spôsobom nešpecifikované, čo presne o nej povedala predtým. Nikdy nebolo uvedené konkrétne vyjadrenie, ktoré by malo znížiť jej dôstojnosť, vážnosť a česť a bolo by objektívne spôsobilé ohroziť jej zdravie alebo postavenie pri uplatnení v spoločnosti.

Zhoršenie zdravotného stavu pre správanie žalovanej je len účelovým a zavádzajúcim tvrdením, pričom je známe, že žalobkyňa sa dlhodobo domáha získania invalidity, čoho dôsledkom je aj spor so Sociálnou poisťovňou na Krajskom súde v Prešove. Žalovaná tvrdí, že vždy sa správala k žalobkyňi slušne a profesionálne. Nie je si vedomá žiadneho pochybenia v tom smere, čo preukazujú aj všetky kontroly v oblasti školstva, ako aj výsledky trestných konaní.

K vyjadreniam žalobkyne o údajnom šírení nepravdivých informácií žalovaná doložila zápisnice z pracovných porád, rodičovských združení a ďalšie listinné dôkazy. Žalobkyňa podala mnoho sťažností, udaní, trestných oznámení, čo považuje za zastráňovanie jej osoby. Žaloba je účelová so snahou získania finančných prostriedkov na základe úspechu v spore o neplatnosť výpovede.

Žalovaná sa stotožňuje s tvrdením súdu, že zo žiadneho podania žalobkyne nie je zrejmy zásah do jej osobnostných práv. Žalobkyňa nekonkretizovala jej výroky, ktoré mala uviesť pred navrhnutými svedkami. Nebolo zrejmé, aké konkrétne skutočnosti by mali svedkovia vyjadriť a čo by chcela žalobkyňa svedeckými výpoveďami preukázať. Súd postupoval správne, keď vypočutie týchto svedkov nevykonal. Navrhuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Žalobkyňa v konaní uplatnila právo na ochranu osobnosti podľa § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka, pretože fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia a svojho mena a prejavu osobnej povahy. Výpočet zákonom

chránených zložiek osobnosti sa tu uvádza len príkladmo, teda môže medzi ne patriť aj ochrana osobného súkromia a intímnej sféry osobnosti občana, pričom nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene alebo nezavinene, alebo vedome či nevedome. Nevyžaduje to ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobností fyzickej osoby. Za neoprávnený zásah sa nepovažuje ale kritika, ak je oprávnená a súčasne svojou formou primeraná. Neoprávneným zásahom nie sú ani podnety, upozornenia a sťažnosti urobené primeraným spôsobom adresované príslušným orgánom. Ak sa dotknutý účastník domáha ochrany osobností podľa príslušných ustanovení zákona, musí ale identifikovať takéto zásahy do jeho osobnostných práv, čo už je bremeno tvrdenia podľa procesných predpisov, kde v prípade neunesenia takéhoto dôkazného bremena, nemusí byť účastník úspešný v spore. Na tom je založené aj rozhodnutie okresného súdu, ktorý nevyhovel návrhu žalobkyne práve s poukazom na to, že pri vymedzení zásahov žalovanej do chránených osobnostných práv žalobkyňa nebola konkrétna a nevedela uviesť konkrétne prípady takýchto zásahov, ktoré by mal hodnotiť súd a následne do budúcnosti uložiť žalovanej zdržať sa tvrdení o žalovanej, že je nezodpovedná pracovníčka, ktorá opakovane porušuje pracovnú disciplínu, že je povinná odvolať svoje tvrdenia o žalobkyňu, že je nezodpovedná pracovníčka, pričom v prípade preukázania neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti a aby sa odstránili následky zásahov, má byť žalobkyňa aj primerane odškodnená - zadosťučinená čiastkou 5.000,- eur s poukazom na § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Primeranosť zadosťučinenia závisí od okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu a bude spočívať v morálnom plnení, napr. v ospravedlnení, či odvolaní urážlivých výrokov a v krajnom prípade aj v peňažnej satisfakcii, ak došlo k výraznému zásahu do práv na ochranu osobností. Okresný súd vo veci poukázal na to, že žalobkyňa nevedela vymedziť skutkovo prípady, kedy zo strany žalovanej malo dôjsť k zásahom do osobnostných práv žalobkyne. Právna zástupkyňa žalovanej jasne vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že z podania žaloby, či z doterajších vyjadrení žalobkyne nie je zrejmé, aké konkrétne vyjadrenie, resp. konania znížili dôstojnosť, vážnosť, čestnosť a objektivnosť žalovanej a boli spôsobilé ohroziť jej zdravie alebo postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Samá žalobkyňa na pojednávaní 8.9.2014 uviedla, že z predchádzajúceho súdneho konania ohľadom neplatnosti výpovedí sa cítila byť v konaní žalovanej poškodená, pretože po ukončení sporu bola vystavená neustálemu psychickému tlaku zo strany žalovanej. Preto neuviedla konkrétne kroky poškodzovania zo strany žalovanej. Iba preto žiadala, aby súd predvolal svedkov a svedkovia by uviedli konkrétne výroky, ktoré pred nimi učinila žalovaná, pretože sa od nich dozvedela, že ju žalovaná ohovárala, že ju poškodzuje nejakým spôsobom, že je nezodpovedná osoba a podobne. Na doplňujúcu otázku súdu žalobkyňa uviedla, že som doteraz nekonkretizovala výroky konkrétne, ktoré by mohla žalovaná povedať pred svedkami, je to len tak preto, že tieto konkrétne výroky ja nepoznám. Keď žalobkyňa vytýka súdu prvého stupňa, že nevypočul navrhovaných svedkov na okolnosti, ktoré by sa týkali práve konania žalovanej vo vzťahu k nej a potrebujú ochranu osobnosti podľa § 3, 11 Občianskeho zákonníka a uviedla, aké informácie boli šírené žalovanou medzi ľuďmi, tak žalobkyňa uviedla, že momentálne si nespomína po uplynutí takejto doby na tieto okolnosti, aby to presne povedala. Žalobkyňa sa paradoxne dostala do situácie, keď požadovala ochranu od súdu pre výroky žalovanej proti nej, pričom nevedela konkretizovať situáciu, ku ktorej k takýmto skutočnostiam došlo, kto bol prítomný, čo bolo konkrétne povedené, pričom práve takéto tvrdenia majú byť základom nároku žalobkyne na preukázanie toho, že malo dôjsť k tvrdeným neoprávneným zásahom, že to vyžadujú ochranu proti nim a že potrebuje na to primerané zadosťučinenie a navyiac, že takýmto vyjadreniami došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby, jej vážnosti v spoločnosti a že má nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch (§ 13 ods. 2 OZ). Ak je podaná žaloba na ochranu osobnosti, má byť účastníkom konania žalobkyňa, kým, za akých okolností došlo k porušeniu práva žalobkyne na ochranu osobnosti, akej intenzity bol zásah do chránených zložiek osobnosti a že tieto zásahy z hľadiska narušenia vážnosti v spoločnosti u žalobkyne je možné odškodiť v peniazoch, pretože nepostačuje len ospravedlnenie. Z hľadiska hospodárnosti súdneho konania súd viackrát vyzýval žalobkyňu na konkretizovanie situácií, pri ktorých došlo k narušeniu ochrany osobnosti žalobkyne s požiadavkou na žalobkyňu, aby uviedla, na čo majú byť vypočutí svedkovia. Ak sa žalobkyňa domáha ochrany osobnosti, pretože je to dôkazná povinnosť žalobkyne, aby presne vymedzila zásah žalovanej do jej osobnostnej sféry, tak žalobkyňa naďalej bola nekonkrétna na okolnosti, na ktoré navrhuje vypočuť svedkov, čo zo záverečnej reči zástupcu žalobkyne je zjavné, že žalobkyňa dodnes nevie už presne špecifikovať a citovať prejavy žalovanej na adresu žalobkyne. Preto by to mohli urobiť svedkovia, ktorých navrhli v konaní vypočuť. Ak je petit rozsudku v tom, že žalovaná je povinná zdržať sa tvrdenia žalobkyne, že je nezodpovedná pracovníčka, že opakovane porušuje pracovnú disciplínu, tak tvrdené skutky žalovanou žalobkyňa ani nevedela

zadefinovať z hľadiska času, okolností, či osôb, preto pre neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobkyne viedlo k zamietnutiu žaloby.

Aj keď žalobkyňa vyčíta súdu nesprávne posúdenie podstaty žaloby, v princípe všetky doterajšie tvrdenia žalobkyne sa vracali k obdobiu dania výpovede zo zamestnania žalobkyne a okolností okolo toho, čo sú záležitosti roku 2009, pričom z hľadiska podania žaloby 16.5.2012 nie je možné založiť nárok na okolnostiach súvisiacich s výpoveďou z pracovného pomeru u žalobkyne, ale na ďalších dôvodoch priamo súvisiacich s ochranou osobností žalobkyne z obdobia pred podaním žaloby, resp. majúce súvis po vyriešení sporu o neplatnosti výpovede, a situácie následnej. Ak žalobkyňa spomína koniec svojej politickej kariéry na regionálnej úrovni a stiahnutie kandidatúry na starostku obce, tak všetky tieto udalosti v živote žalobkyne sú naviazané na predchádzajúce konanie o neplatnosť výpovede, čo bolo doriešené rozsudkom Okresného súdu Humenné, resp. Krajského súdu v Prešove v roku 2011. Nesprávny postup pri daňovom priznaní, čo tvrdí žalobkyňa, malo poškodiť žalobkyňu, ale dodatočnou úpravou dane bol nedoplatok výrazne znížený. Žalovanej sa vytýka nesprávny výpočet nemocenských dávok a poškodenie žalobkyne zhruba o 200,- eur. Všetko to sú reziduá predchádzajúceho sporu o rozviazanie pracovného pomeru so žalobkyňou, ale pri podaní žaloby v roku 2012, majú byť tvrdené okolnosti, ktoré svedčia o tom, že je potrebné aktuálne poskytnúť žalobkyne ochranu pred tvrdenými zásahmi žalovanej do osobnostných práv žalobkyne, v dobe pred podaním žaloby (16.5.2012), čo ale žalobkyňa v konaní nevedela preukázať. Časové vymedzenie zásahu do osobnostných práv žalobkyne s uvedením konkrétnych osôb, ktoré by potvrdili tvrdenia žalobkyne nevyplývajú ani zo žalobného návrhu, ani z výpovedí žalobkyne, či z návrhu na doplnenie dokazovania. Aj keď žalobkyňa v písomnom podaní zo 7.2.2013 (dodatok č. I. 151 spisu) navrhuje vypočuť svedkov, síce vymenúva svedkov F. L., Y. Š., U. Q., Y. T., či C.. T. R., ako aj rodičov žiakov, nikdy nekonkretizuje, na aké okolnosti majú byť vypočutí svedkovia. Skôr pri týchto navrhovaných svedkoch opisuje konanie žalovanej, ktorá jednostranne informuje občanov obce vo vzťahu k žalobkyne, komentuje predchádzajúci súdny proces ohľadom výpovede žalobkyne, vytvára negatívne reakcie, čo v konečnom dôsledku by viedlo k tomu, že na súdnom konaní by boli vypočúvané osoby, o ktorých súd nenadobudol presvedčenie o tom, že môžu podať relevantné informácie o skutočnostiach, ktoré sú predmetom žaloby. Žalobkyňa chcela predvolávať svedkov, pričom nemala ujasnené, čo majú potvrdiť. Žalobkyňa môže vyčítať súdu prvého stupňa, že nevypočul navrhovaných svedkov, ale v prvom rade žalobkyňa má mať jasné, čo chce v konaní preukázať, na základe akých dôkazov, s akými svedkami má preukázať tvrdené skutočnosti, pričom samá žalobkyňa priznáva, že doteraz nemôže konkretizovať výroky, pretože konkrétne výroky ešte nepozná. Takáto výpoveď na pojednávaní 8.9.2014 znamenala pre súd urobiť záver, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie tvrdených skutočností ohľadom zásahov žalovanej do osobnostných práv žalobkyne. Navyiac nebola preukázaná intenzita takýchto zásahov, ktorá by vyžadovala náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ak by nepostačilo ospravedlnenie. Za takejto dôkaznej núdze u žalobkyne nemohol ani okresný súd vyhovieť návrhu žalobkyne.

Z toho dôvodu odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správny, pokiaľ návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietol. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie porušovania jej práv žalovanou.

Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne aj vo výroku o náhrade trov konania. Neúspešná žalobkyňa je povinná podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nahradiť úspešnej žalovanej trovy konania na trovách právneho zastúpenia advokátom, pričom odmena advokáta bola vypočítaná správne podľa Vyhlášky 655/2004 Zb..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešná žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci, a to vyjadrenie k žalobe s odplatou 91,99 eur za úkon právnej pomoci, vrátane 8,04 eur režijný paušál vypočítanej podľa Vyhlášky 655/2004 Zb..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.